

Конвенција бр. 177

Конвенција за работа од дома, 1996 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата осумдесет и трета седница на 4 јуни 1996 година, и

Потсетувајќи дека голем број од меѓународните конвенции и препораки за трудот утврдуваат стандарди за општа примена во врска со условите за работа што се применливи за работниците што работат од дома, и

Констатирајќи дека поради посебните услови што се карактеристични за работата од дома, пожелно е да се подобри примената на тие конвенции и препораки за работниците што работат од дома и тие да се надополнат со стандарди што ги земаат предвид посебните карактеристики на работата од дома, и

Одлучувајќи се за донесување определени предлози во однос на работата од дома, што претставува четврта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција;

на дваесетти јуни, илјада деветстотини деведесет и шеста година, ја донесува следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за работа од дома, 1996 г.:

Член 1

За целите на оваа Конвенција:

- (а) поимот **работа од дома** значи работа што ја врши лице што се нарекува работник од дома;
 - (i) во својот дом или во други простории по сопствен избор, освен на работното место на работодавачот;
 - (ii) за надоместок;
 - (iii) што резултира со производ или услуга, како што е утврдено од страна на работодавачот, без оглед на тоа кој ги обезбедува опремата, материјалите или останатите користени влезни материјали,

освен ако тоа лице не поседува определен степен самостојност и економска независност што се потребни за да се смета за независен работник во согласност со националните закони, прописи или судски одлуки;

(б) лицата со статус на вработени не стануваат работници од дома во смисла на оваа Конвенција едноставно преку повремено вршење на својата работа како вработени дома наместо на своето вообичаено работно место;

(в) поимот *работодавач* значи физичко или правно лице што, директно или преку посредник, без оглед на тоа дали се предвидени посредници во националното законодавство, распределува работа од дома при вршењето на својата дејност.

Член 2

Оваа Конвенција се применува за сите лица што вршат работа од дома во смисла на став 1.

Член 3

Секоја членка што ја ратификувала оваа Конвенција донесува, спроведува и периодично прегледува национална политика за работа од дома што е наменета за подобрување на состојбата на работниците од дома, во консултации со најрепрезентативните организации на работодавачи и работници и, кога тие постојат, со организациите што се однесуваат на работниците од дома и организациите на работодавачите на работници од дома.

Член 4

1. Националната политика за работа од дома промовира, во најголема можна мера, еднаков третман меѓу работниците од дома и останатите вработени за плата, земајќи ги предвид посебните карактеристики на работата од дома и, кога е тоа соодветно, условите што се применуваат за неа или за работа од сличен вид што се врши во некое претпријатие.

2. Еднаквиот третман се промовира, особено, во врска со:

(а) правото на работниците од дома да основаат или да се приклучат на организации по сопствен избор и да учествуваат во активностите на таквите организации;

(б) заштита против дискриминација во однос на вработувањето и занимањето;

(в) заштита во областа на безбедноста и здравјето при работа;

(г) плата;

(д) законска заштита во смисла на социјалното осигурување;

(е) пристап до обука;

(ж) минимална возраст за стапување во работен однос и работа; и

(з) заштита на мајчинството.

Член 5

Националната политика за работа од дома се спроведува со закони или прописи, колективни договори, арбитражни одлуки, или на кој било друг начин што е во согласност со националната практика.

Член 6

Се преземаат соодветни мерки за да се обезбеди дека статистиката на трудот, во најголема можна мера, ја опфаќа работата од дома.

Член 7

Националните закони и прописи за безбедноста и здравјето при работа се применуваат за работата од дома, земајќи ги предвид нејзините посебни карактеристики, и ги утврдуваат условите под коишто определени видови работа и употребата на определени супстанции може да се забранат во работата од дома поради безбедносни и здравствени причини.

Член 8

Ако е дозволено користењето посредници во домашната работа, соодветните одговорности на работодавачите и посредниците се утврдуваат со закони и прописи или со судски одлуки, во согласност со националната практика.

Член 9

1. Почитувањето на законите и прописите што се применуваат за работата од дома мора да се осигури со систем за инспекциски надзор што е во согласност со националното право и практика.
2. Се предвидуваат и ефективно се применуваат адекватни правни средства, вклучувајќи казни, кога е тоа соодветно, во случај на кршење на овие закони и прописи.

Член 10

Оваа Конвенција не влијае врз поповолните одредби што се применуваат за работниците од дома во согласност со другите меѓународни конвенции на трудот.

(Завршни одредби)